

Körkép

Mi mindent lát az ember, ha az első tavaszias napon sétálni megy?

Lát kalapot röpülni, amely után fut valaki. Piros sapkás hordárt az utcáron ülni. Svábasszonyt hóvirágot árulni. Kék fátyolos német dajkát ruganyos gyerekkocsit tolni. Kisfiút kerek futrinkán robogni. Egy vállalkozó szellemű ifjút kiskabátban. Szabósegédet ruhaakasztón új ruhát próbára vinni. Inasgyereket füttyörészni. Sok fakó, kopott arcot. Sok lyukas cipőt.

•

Az utcai telefonfülkében fiatal nő áll és telefonoz. Kezében póráz, s a póráz végén, kívül az üvegalitkán, hatalmas német juhászeb. Ugyanabban a kezében tartja a telefonkagylót, amelyikben a póráz végén a hurkot. És bár nem halljuk, hogy mit mond, és hogy mit mondanak neki, szegény eb a házikón kívül pontosan jelzi a nő izgatott vagy kevésbé izgatott kedélyállapotát. A póráz – nyilván a beszélgetés folyamánya szerint – hol megfeszül, hol meglazul, s a kutya, mint bábszínházban a bábú, melyet felülről rángat egy láthatatlan kéz, mozog, táncol ide-oda a telefonozó lelkiállapotának ütemére.

Bábszínház a pesti utcán.

•

A kislányt kivitték az Állatkertbe. Sorra mutogatják neki a különböző szelíd és vad állatokat, a madarakat, majmokat, s fölvezetik a vidra-tó melletti farkastanyához is.

A kislány nézte-nézte a farkast, elgondolkozott, majd kis idő múlva így szólt:

– Most menjünk a Piroskához.

•

Budai mellékutcában kis kirakat. Csupa gyermekes tárgy. Keltő órák, melyeknek számlapján bohókás néger asszony forgatja jobbra-balra a szemét, vagy műtornász végez pontos „percre járó” tornagyakorlatokat.

Apró csecsebecsék, amelyeneket ma már kislányok sem igen viselnek, vékony karikán csörgő-börgő ezüst makkocska, lóhere, dominó-kockácska. Sodrott és zománcos ezüst gyűrűcskék, s a kirakat kellős közepén kopott kék bársony tokban egy pár kékköves gyermek fülbevaló. A tok felett cédula, rajta fölírás, remek rond betűkkel: „Rendkívüli alkalmi vétel.” Az egész fülbevalócska nem „alkalmi vétel” korában, rendes, méregdrága áron se kerülhet többre kettő húsznál. Vajon mennyi lehet az ára, mint „rendkívüli alkalmi vétel?” Érdemes volna megvenni.

•

Láttunk egy koldust, aki estefelé, szokott helyén – a földön – ülve, rágyújtott egy cigarettára, s élvezettel füstölt. Először láttunk cigarettázó koldust. Az emberek fejcsóválva mentek el mellette.

Vajon miért? Elvégre ő is él, elvégre ő is ember. Neki is joga van egy kis élvezetre, egy kis „könnyelműségre”.

Hiába, születésünktől fogva kegyetlenek vagyunk. Elirigyeljük embertársaink örömét.

-i.

1934. március 14., szerda, 4. old.

Pesti utca

Daliás, Brunhilda-termetű nő sétál az Andrássy úton a kora tavaszi napsütésben. Divatos felöltő rajta, új szalmakalap, s egy vadonatúj, divatos angol borzebecskét cibál pórázon. A kutyuska alig nagyobb, mint a jól megtermett hölgy két ökle.

A legkülönösebb a dologban pedig, hogy a hatalmas nő parányi kutyuskája egy jókora könyvet cipel a szájában. A kis állat – remek fogazata ellenére – alig bírja a vastos könyvet. Le-leteszi többnyire a legválságosabb pillana-